

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

แนวความคิดยุคหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์: กรณีศึกษา
งานภาพยนตร์ของหว่องกาไว

ผู้เขียน

นายธิคุณ สุภาสัย

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์สมเกียรติ ตั้งนโม ประธานกรรมการ
อาจารย์ทัศนัย เศรษฐเสรี กรรมการ

บทคัดย่อ

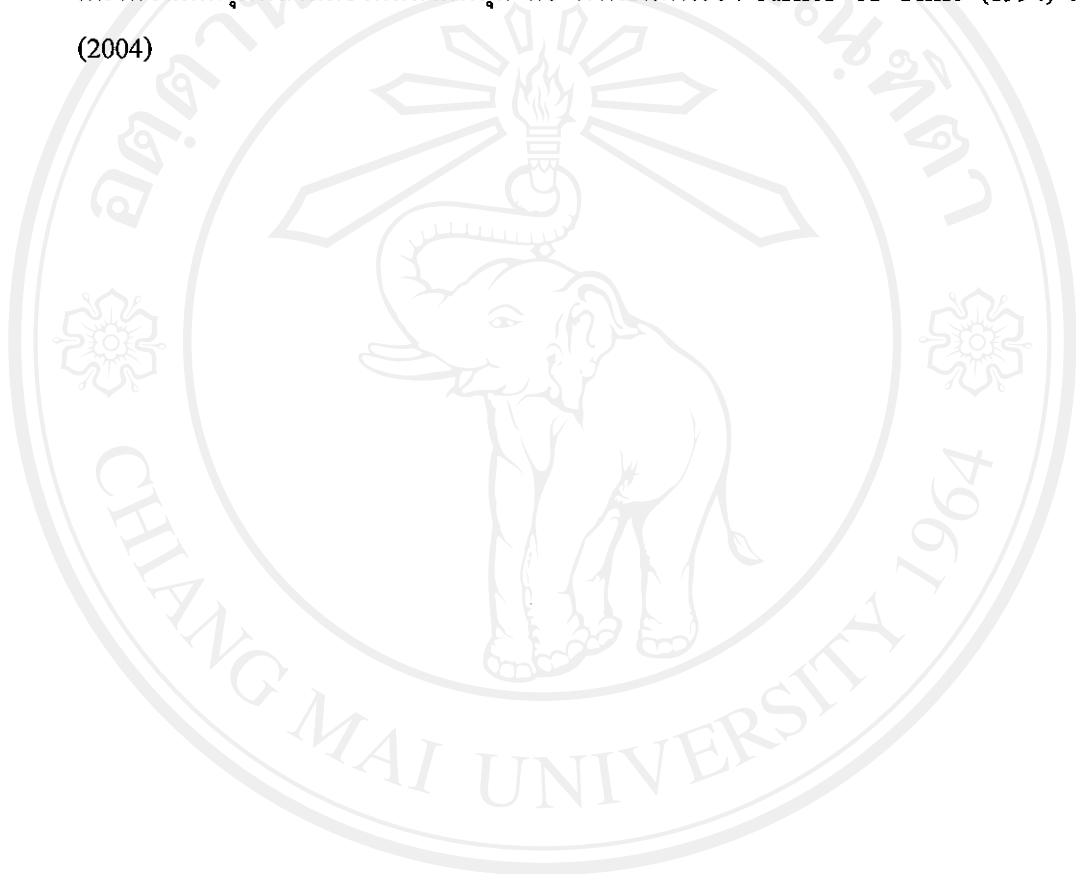
การศึกษาเรื่อง แนวความคิดยุคหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์: กรณีศึกษางานภาพยนตร์ของหว่องกาไว มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของแนวความคิดยุคหลังสมัยใหม่ที่ปรากฏอยู่ในงานภาพยนตร์ ผ่านการศึกษาทางด้านเนื้อหา และรูปแบบการสร้างสรรคงานภาพยนตร์ของผู้กำกับหว่องกาไว ซึ่งประกอบไปด้วยผลงานที่ถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1988-2004 จำนวน 8 เรื่อง

ผลการศึกษาพบว่า ผลงานภาพยนตร์ของหว่องกาไวแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่มีความสอดคล้องกับความคิดทางศิลปะของแนวความคิดยุคหลังสมัยใหม่ โดยในเชิงเนื้อหาของภาพยนตร์ จะแสดงลักษณะของสัมพันธ์ที่ เกิดจากการพาดพิง หรืออ้างถึง ไปยังภาพยนตร์และสื่อประเภทอื่น เพื่อหยิบยืมลักษณะต่างๆ มาสร้างเนื้อหาความหมายให้กับตัวเอง โดยปรากฏผ่านการใช้บทสนทนา บทบรรยาย บุคลิกลักษณะของตัวละคร และการนำฉากภาพยนตร์จากเรื่องหนึ่งมาปรากฏในฉากของภาพยนตร์อีกเรื่อง นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังนำเสนอเนื้อหาที่ทำให้เกิดบรรยากาศของการโหยหาอดีต ซึ่งเกิดจากการนำรูปแบบทางศิลปะ และวัฒนธรรมของช่วงเวลาในอดีตกลับมาปรากฏตัวในยุคปัจจุบัน โดยปรากฏให้เห็นผ่านการนำเสนอเนื้อหาของภาพยนตร์แบบย้อนยุค และการใช้เพลงประกอบสมัยเก่ามาเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของภาพยนตร์

ส่วนในเชิงรูปแบบของภาพยนตร์ จะปรากฏลักษณะของการลอกเลียนแบบหรือการปะติดปะต่อ โดยการนำลักษณะของประเภทภาพยนตร์แบบต่างๆ มาผสมกันอย่างปนเป รวมทั้งมีการนำสไตล์ ภาพลักษณ์ รูปแบบเชิงเทคนิค จากผลงานภาพยนตร์ของผู้กำกับอื่น และการนำ

รูปแบบการนำเสนอของสื่อประเภทมิวสิควิดีโอ และข่าว มาประกอบสร้างเป็นผลงานภาพยนตร์ในรูปแบบใหม่ นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังปรากฏรูปแบบการเล่าเรื่องที่ขาดความต่อเนื่องเป็นเนื้อเดียวกัน และมีลักษณะที่ขัดแย้งกับรูปแบบมาตรฐานทั่วไป ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้โครงเรื่องหลักมากกว่าหนึ่ง โครงเรื่อง และมีการนำเสนอเหตุการณ์ที่แยกย่อย โดยไม่เรียงตามลำดับเวลา

ทั้งนี้ ผลงานภาพยนตร์ของผู้กำกับหว่องกาไวที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นชัดตามแนวความคิดยุคหลังสมัยใหม่มากที่สุด คือ ภาพยนตร์เรื่อง Ashes of Time (1994) และ 2046 (2004)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Postmodern Concept in Films : A Case Study of
Wong Ka-Wai's Films

Author Mr. Thikun Supasai

Degree Master of Arts (Media Arts and Design)

Independent Study Advisory Committee

Assoc.Prof. Somkiat Tangnamo Chairperson

Lecturer Thasnai Sethaseree Member

ABSTRACT

The objective of this study is to analyze the relation of the postmodernism that appeared in films by studying their contents and creative form of director Wong Ka Wai that composed 8 films were produced from 1998 to 2004.

The result of this study found that Wong Ka Wai's films indicated the accordance with the ideas of postmodern art. The films contents presented the intertextuality from the allusion to other films and other medias by using those details to produce own meaning that emerged from dialogues, voice over narration, characters and the using of scene play from one film to present in another film. Moreover, those films presented the content's creation of nostalgic atmosphere by using art and culture form in the past back to present that appeared in content's presentation of period films and using olden sound track to be one part of film factors.

Film form found the pastiche by blending the differences of film genres and using styles, images, technical form from other film directors and applying music video's presentation and news to produce the films in new style. Beside those films presented the discontinuity and the contradictory form with the order of narrative caused from using the main plot more than one and the presentation of fragmentary situations by avoiding chronological order.

Wong Ka Wai's films that showed mostly obvious postmodernism were "Ashes of Time" (1994) and "2046" (2004)